

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2876/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Игњатовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Ниш, чији је пуномоћник Милош Јовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1959/19 од 11.09.2020. године, у седници одржаној 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1959/19 од 11.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1959/19 од 11.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1015/17 од 28.01.2019. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 57.576,19 динара са законском затезном каматом почев од 26.12.2016. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.406,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1959/19 од 11.09.2020. године, првим ставом изреке, жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора није тражио.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се наводи којима се указује на висину настале штете заправо оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажна судска одлука различите садржине, која је уз ревизију достављена не указује на другачији правни став и другачију примену материјалног права, јер правилна примена права у овој врсти спорова, као и оцена основаности захтева за накнаду материјалне штете, зависи од утврђеног чињеничног стања. Имајући у виду наведено, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе, из којих разлога је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 08.02.2017. године, а вредност предмета спора у овој парници је износ 57.576,19 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић